

lav Diskonto, og at vi løb en Fare for, at Guldbeholdningerne vil gaa til Udlandet. Det er naturligvis i og for sig rigtigt, men jeg tror — skønt jeg kommer lidt udenfor selve det foreliggende Forslag, maa jeg dog maaske have Lov til at sige det —, at man maa være Nationalbankdirektionen taknemmelig for, at den har taget dette Standpunkt. Et lille Land som Danmark kan forholdsvis let gøre det, idet det lettere kan gardere sin Guldbeholdning, men vi har ogsaa — det maa jeg indrømme det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds — været saa langt ude i den Henseende, at man ligefrem har ført Kontrol med, at Folk, der hentede Guld i Banken, ikke førte det til Udlandet; hvis de vilde føre det til Udlandet, fik de intet Guld, det gik saa vidt, at det var en Tjeneste, man viste dem, naar de fik Guld. Men jeg tror ikke, det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds har Ret til at rette Bemærkelser i den Anledning, jeg tror, at hele Samfundet maa være Nationalbankens Direktion taknemmelig for, at den har holdt Diskontoen saa langt nede, som den har. — Saa rejste det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds Spørgsmaalet om Bankinspektørens Gage, 10,000 Kr. Jeg maa her gøre opmærksom paa, at Stillingen er pensionsberettiget, og der er overordentlig stor Forskel paa, om en Mand i Almindelighed tjener 10,000 Kr., eller om han er kongelig ansat og faar Pension i Forhold til de 10,000 Kr.s Indtægt.

Der blev dernæst rejst Indvendinger mod Bestemmelsen i § 4, næstsidste Stykke, om, at en Bank skal have et Beløb svarende til 5 pCt. af Bankens samlede Gældsforpligtelser anbragt i sikre og let sælgelige Værdipapirer, der ikke maa belaanes uden Samtykke af Ministeren for Handel og Søfart. Naturligvis kan man være uenig om, hvorvidt 5 pCt. er tilstrækkeligt, men det er det første Forsøg, der gøres paa det, som det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds fremhævede som ønskeligt, nemlig at fremme Disponibiliteten. Her forlanges, at Banker fremtidig skal have mindst 5 pCt. af deres samlede Gældsforpligtelser anbragt paa denne Maade, og at Midlerne kun maa belaanes efter Tilladelse fra Ministeren for Handel og Søfart. Jeg synes ikke, man kan anke over denne Bestemmelse; Meningen med, at Midlerne skal have disponible, er dog virkelig den, at de i en kritisk Situation skal kunne benyttes som Sikkerhed. Dersom de slet ikke kan hverken belaanes eller sælges, vil de

ikke kunne gavne vedkommende Institut i en kritisk Situation.

Jeg skal igen takke for den velvillige Modtagelse, Lovforslaget i det hele har faaet. Det ærede Medlem for Maribo Amts 3die Valgkreds (Rørdam) erklærede, at han mente, at Lovforslaget var saa godt, at det burde gennemføres med det samme, det vilde selvfølgelig være meget ønskeligt, men man maa indrømme, at den Tid, der er tilbage, er meget knap.

Jørgen Jensen: De Udtalelser, der er faldne, siden jeg første Gang havde Ordet, giver mig kun Anledning til ganske faa Bemærkninger. Det ærede Medlem fra Saks-købing (Rørdam) mente, at dette Lovforslag indeholdt en Række rigoristiske Bestemmelser for Bankerne. Heri er jeg ganske uenig med det ærede Medlem og mener, at det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) har Ret, naar han karakteriserer Lovforslaget som et Forslag, der indeholder de mest beskedne Fordringer. Det ærede Medlem fra Saks-købing ansaa det for naturligst at skabe Lighed ved at give alle Banker Stempelbegunstigelse. Jeg har udtalt mig om dette Forhold og godtgjort ikke blot mit Partis Standpunkt, men Tingets Standpunkt, og jeg kan erindre det ærede Medlem fra Saks-købing om, at hans Meningsfælle, nu afdøde Kristiansen-Beder, her i Tinget har udtalt sig meget stærkt netop for det Standpunkt at tage Stempelbegunstigelsen fra de Banker, som havde den. — Det ærede Medlem fra Saks-købing fremsatte en Udtalelse, som jeg maa takke for, nemlig, at Publikum med størst Sikkerhed kan anbringe deres Penge i Sparekasserne, Bankerne byder ikke saa god Sikkerhed. Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin), syntes ikke om denne Udtalelse, og jeg er enig i, at naar man vil drøfte den Sikkerhed, der bydes i Banker og Sparekasser, finder man slet ikke denne Sikkerhed ved alene at se paa det, de paagældende Institutioner har i deres Reservefond eller paa deres disponible Kapital eller Aktiekapital. Man maa se paa Væsensforskellen, som er denne, at Sparekasserne har den væsentligste Del af deres Midler anbragte i Prioriteter og da fortrinsvis i Første-Prioriteter. De er altsaa ifølge deres Natur og ifølge deres Love afskaarne fra at spekulere med Midlerne. Det er den reelle Sikkerhed, som overskygger alt det andet, der kan skabes med Hensyn til Reservefond og Aktiekapital og disponibel Kapital, og hvad det saa end hedder.

Det ærede Medlem for Københavns